

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-127>

УДК 330.341:004.9:316.7

ІННОВАЦІЙНО-ЦИФРОВИЙ РОЗВИТОК ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

INNOVATION-DRIVEN DIGITAL DEVELOPMENT AS THE BASIS FOR THE FORMATION OF THE CREATIVE ECONOMY

Братусь Ганна Анатоліївна

доктор економічних наук, професор,
Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7151-3901>

Кривоберець Марина Миколаївна

кандидат економічних наук, доцент,
Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5229-2672>

Bratus Hanna, Kryvoberets Maryna

Private Joint-Stock Company «Higher education institution
«Interregional Academy of Personnel Management»

У статті досліджено інноваційно-цифровий розвиток як матеріальну основу формування креативної економіки. На основі офіційних міжнародних і українських джерел зіставлено глобальний, європейський та український контури креативної економіки, а також проаналізовано структурні й цифрові параметри. Показано, що український контур креативних індустрій від початку поєднує культурні, медійні, комунікаційні та цифрово-технологічні сегменти, а його довоєнна структура характеризувалася високою вагою ІТ-компонента у доданій вартості та зайнятості. Водночас виявлено структурну нерівномірність цього середовища: інноваційні та цифрові результати випереджають якість інституційного забезпечення, ринкової інфраструктури та механізмів стабільного масштабування сектора.

Ключові слова: креативна економіка, креативні індустрії, інноваційно-цифровий розвиток, цифрова трансформація, цифрова інфраструктура, експорт комп'ютерних послуг, цифрова взаємодія, інноваційне середовище, Україна.

The article explores innovation-driven digital development as the key material and technological foundation for the emergence and expansion of the creative economy. Using a comparative analytical approach and drawing on official international and Ukrainian statistical and analytical sources, the study outlines the global, European, and Ukrainian dimensions of the creative economy and identifies the structural and digital factors that shape its current trajectory in Ukraine. Particular attention is paid to the composition of Ukrainian creative industries, which historically integrate cultural production, media and communication activities, and rapidly developing digital-technological sectors. The analysis demonstrates that before the full-scale war the national structure of the creative economy was characterized by a significant role of the information technology sector, which generated a considerable share of value added and employment within the broader creative industries framework. The article synthesizes a set of empirical indicators reflecting the digital environment in which the sector evolves. These include the level of internet penetration among the population, the spread of digital interaction tools such as the NBU BankID system and the Diia digital public services ecosystem. The combined assessment of these indicators indicates that the development of the creative economy in Ukraine is supported by a relatively dense and dynamic digital infrastructure. While digital outputs and innovation capacities demonstrate comparatively strong performance, the institutional framework, market infrastructure, and mechanisms that enable stable scaling and long-term sectoral growth remain less developed. As a result, the creative economy operates on a technologically advanced. The practical contribution of the article lies in the systematization of key empirical indicators that make it possible to evaluate the real innovation-driven digital

basis of creative economy development in Ukraine and to better understand the structural conditions influencing its future transformation.

Keywords: creative economy, creative industries, innovation-driven digital development, digital transformation, digital infrastructure, computer services exports, digital interaction, innovation environment, Ukraine.

Постановка проблеми. Креативна економіка є вимірюваним сегментом світового господарства. За даними UNCTAD, у країнах, де наявна відповідна статистика, її внесок у валовий внутрішній продукт коливається від 0,5% до 7,3% [1], а у зайнятість – від 0,5% до 12,5% [1]. У 2022 р. світовий експорт креативних послуг досяг 1,4 трлн дол. США [1], тоді як експорт креативних товарів становив 713 млрд. дол. США [1]. За оцінками UNCTAD, у 2023 р. світовий експорт креативних послуг зріс до 1,5 трлн дол. США [2], а креативних товарів – становив 677 млрд. дол. США [2]; частка креативних послуг у загальному світовому експорті послуг досягла 19% [2]. Креативна економіка давно вийшла за межі вузького культурного сегмента.

У Європейському Союзі у 2023 р. діяло близько 2,1 млн. культурних підприємств [3], які сформували приблизно 202 млрд. євро доданої вартості, або 1,9% сукупної доданої вартості бізнес-економіки ЄС [3]. У 2024 р. культурна зайнятість у ЄС становила 7,9 млн. осіб [4], або 3,8% загальної зайнятості [4]. Такі параметри дають підстави розглядати креативну економіку не як вузьку мистецьку нішу, а як економічно значущий масив підприємств, робочих місць і доданої вартості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Академічна література за темою статті зосереджена навколо кількох взаємопов'язаних ліній. Першу лінію становлять праці, у яких креативні індустрії осмислюються через зміну бізнес-моделей, логіки створення вартості та структури цифрових ринків. Ф. Лі [11] розглядає цифрову трансформацію як перебудову архітектури бізнес-моделі в креативних індустріях: ідеться не лише про оцифрування окремих операцій, а про зміну співвідношення між створенням, доставкою та привласненням вартості. П. Ландоні, К. Дель Ера, Ф. Фраттіні, А. Мессені Петруццеллі, Р. Верганті та Л. Манеллі [10] на матеріалі мобільних ігор показують, що цифрове середовище змінює не тільки канали збуту, а й саму комбінацію продукту, взаємодії з користувачем і механізмів монетизації. Д. Бецлер і Л. Лойшен [11], аналізуючи швейцарські кіно- та ігрові індустрії, фіксують зближення їхніх дигіталізованих ланцюгів вартості.

Український науковий дискурс у цій сфері активізувався, але лишається методологічно нерівномірним. О. Мазур і С. Квітка [12] прямо пов'язують розвиток креативних індустрій із цифровою трансформацією та коректно акцентують на ролі цифрових технологій як умови структурного розширення сектора, проте їхній аналіз переважно має концептуально-оглядовий характер. І. Дульська [19] переводить проблему в українські воєнні та повоєнні умови й показує значення цифровізації креативних індустрій для гнучкої зайнятості, відновлення доходів і післякризової реконструкції, одночасно фіксуючи брак повноцінного статистичного моніторингу технологічного проникнення у сектор.

Формулювання цілей статті (постановка завдань). Ціллю статті є обґрунтування ролі інноваційно-цифрового розвитку як матеріальної основи формування креативної економіки та виявлення ключових структурних і цифрових параметрів, що визначають умови її розвитку в Україні. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання дослідження: охарактеризувати глобальні та європейські кількісні параметри розвитку креативної економіки; визначити нормативно-статистичний контур креативних індустрій в Україні; проаналізувати структурні характеристики сектора креативних індустрій в українській економіці; узагальнити цифрові та інноваційні індикатори, що формують середовище розвитку креативної економіки; визначити ступінь щільності та структурної рівномірності інноваційно-цифрової основи розвитку креативної економіки в Україні. Реалізація зазначених завдань дає змогу розкрити взаємозв'язок між цифровою інфраструктурою, інноваційною спроможністю та розвитком креативних індустрій, а також окреслити структурні умови формування креативної економіки в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Креативна економіка не вимірюється одним універсальним індикатором. На глобальному рівні вона фіксується передусім через внесок у валовий внутрішній продукт, зайнятість і міжнародну торгівлю креативними товарами та послугами. На рівні Європейського Союзу статистичний акцент зміщується до підприємницької структури, доданої

вартості культурного сектору та культурної зайнятості. В українському випадку аналітичний контур задається нормативно, зокрема розпорядженням Кабінету Міністрів України № 265-р від 24.04.2019, яке визначає перелік видів економічної діяльності, віднесених до креативних індустрій [5].

На глобальному рівні креативна економіка демонструє виразний зсув у бік сервісної моделі. Динаміка міжнародної торгівлі свідчить про зростання ролі цифрових, програмних, дизайнерських, дослідницьких і контентних сервісів порівняно з матеріалізованим культурним товаром [1; 2]. Водночас ці показники не слід тлумачити як повністю універсальні для всіх економік, оскільки сама UNCTAD вказує на обмежену міжкраїнову порівнюваність через різницю у визначеннях, типах показників і референтних роках [1]. Крім того, формальна статистика краще відображає інституціоналізований сектор, тоді як фриланс, мікростудії, самозайняті митці та інші напівформальні сегменти креативної економіки можуть бути охоплені неповно [1; 10–12].

Європейський контур підтверджує економічну вагу цього сектора вже не через торговельні потоки, а через підприємництво, додану вартість і ринок праці. У статистичному вимірі ЄС креативна економіка

постає не як периферія культурного життя, а як стійкий прошарок бізнес-економіки, пов'язаний із творчими, інформаційними, медійними й частково технологічними видами діяльності [3; 4].

Український контур доцільно розглядати окремо, оскільки він спирається не на культурну статистику Eurostat-типу, а на офіційно визначений перелік креативних індустрій. Згідно з розпорядженням КМУ № 265-р [5], до цього контуру входять, зокрема, видавнича діяльність, аудіовізуальне виробництво, реклама, дизайн, архітектура, комп'ютерне програмування, видання програмного забезпечення, мистецька діяльність та інші пов'язані сегменти. Довоєнні статистичні параметри фіксують креативні індустрії як економічно значущий сегмент української економіки та виконують у цій статті функцію базової структурної точки відліку. Їхнє значення полягає в тому, що вони дозволяють зафіксувати економічну базу, від якої далі відштовхується аналіз цифрової та інноваційної трансформації (табл. 1).

Для внутрішньої економічної характеристики сектора доцільно врахувати також показники інтенсивності. У ЄС у 2023 р. на одне культурне підприємство припадало близько 96,2 тис. євро доданої вартості [3]. В Україні у 2020 р. на одного зайнятого в креативних інду-

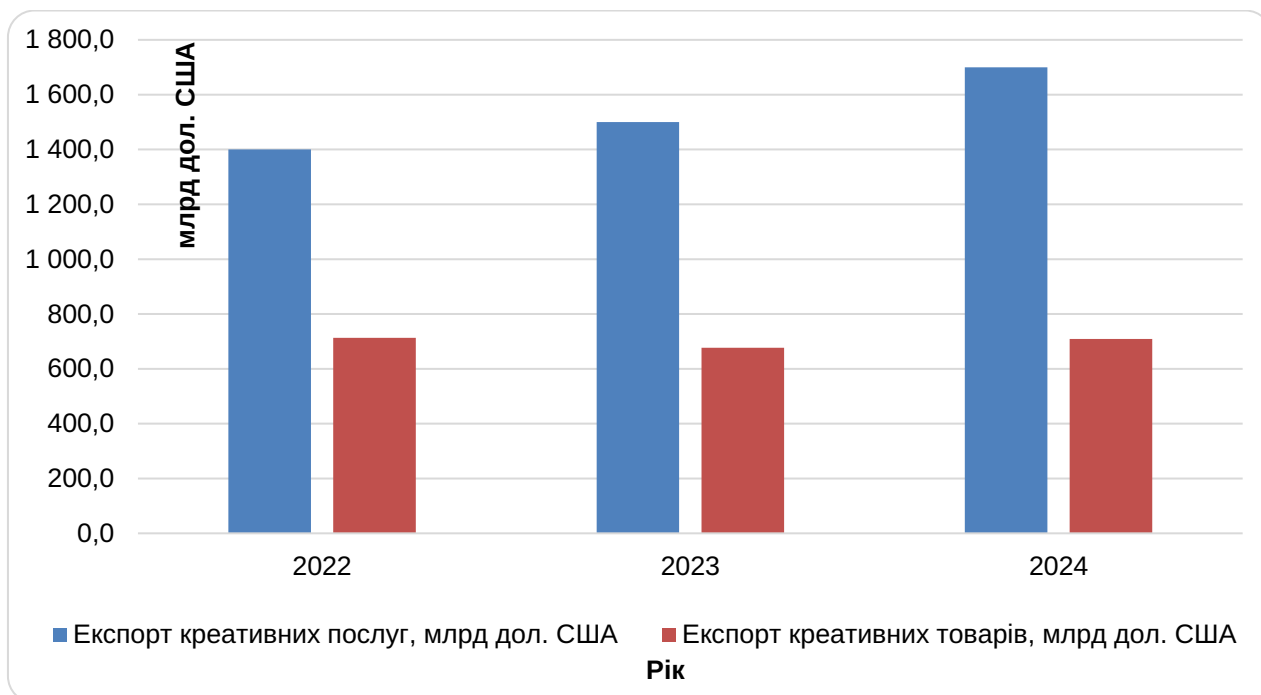

Рис. 1. Динаміка експорту креативних послуг і креативних товарів у світі, 2022–2024 рр., млрд. дол. США

Джерело: сформовано авторами на основі [1; 2]

Таблиця 1

**Кількісні параметри креативної економіки:
глобальний, європейський та український контури у 2025 р.**

Контур	ВВП / додана вартість	Зайнятість / підприємства	Експорт
Глобальний (UNCTAD)	0,5–7,3% ВВП	0,5–12,5% зайнятості	1,7 трлн дол. США – креативні послуги; 709 млрд. дол. США – креативні товари (2024)
ЄС (Eurostat)	близько 202 млрд. євро доданої вартості, або 1,9% бізнес-економіки	близько 2,1 млн. культурних підприємств (2023); 7,9 млн. зайнятих, або 3,8% загальної зайнятості	у цьому порівняльному блоці окремих агрегованих показників не використовується
Україна	4,2% доданої вартості економіки, або 132,4 млрд. грн	360,3 тис. зайнятих, або 4,0% зайнятого населення (2020); 409,0 тис. осіб, або 4,5%	у цьому порівняльному блоці окремих агрегованих показників не використовується

Примітка. Показники не є повністю тотожними за методикою: на глобальному рівні UNCTAD поєднує внесок у ВВП, зайнятість і торгівлю креативними товарами та послугами; Eurostat використовує статистику культурних підприємств і культурної зайнятості; в Україні застосовано нормативно визначений контур креативних індустрій.

Джерело: сформовано авторами на основі [1–7]

стріях припадало близько 367,5 тис. грн доданої вартості [6; 7]. Через різні роки, валюти, дефлятори та статистичні рамки ці величини не використовуються для прямого міжкраїнового зіставлення; вони лише уточнюють внутрішню економічну щільність сектора на кожному рівні окремо.

Український структурний базис креативних індустрій доцільно розглядати через офіційно закріплені переліки видів економічної діяльності, оскільки він задає статистично облікований контур сектора. Відповідно до Закону України № 2458-VIII, під креативними індустріями розуміються види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження, а їхні продукти і послуги є результатом індивідуальної творчості [13]. На виконання цієї норми Кабінет Міністрів України затвердив перелік видів економічної діяльності, що належать до креативних індустрій, розпорядженням № 265-р від 24.04.2019 [5].

Структурно цей масив є ширшим за традиційне уявлення про сферу мистецтва або культурного виробництва. До нього належать не лише театральна, музична, музейна, бібліотечна, видавнича чи аудіовізуальна діяльність, а й реклама, дизайн, архітектура, фотографія, комп'ютерне програмування, видання

програмного забезпечення та комп'ютерних ігор [5]. Включення програмування, програмного забезпечення й ігрового сегмента зближує український перелік із ширшим підходом креативної економіки, властивим UNCTAD, тоді як статистика Eurostat працює у вузькій рамці культурних підприємств і культурної зайнятості [1; 11; 13]. Українська модель від початку поєднує культурні, медійні, комунікаційні та цифрово-технологічні компоненти, що важливо для подальшого аналізу інноваційно-цифрової основи сектора.

Довоєнні статистичні параметри підтверджують, що йдеться не про маргінальний сегмент. Особливо показовою є підприємницька динаміка: кількість суб'єктів господарювання у креативних індустріях зросла з 230,7 тис. у 2020 р. до 276,0 тис. у 2021 р., тобто з 11,7% до 14,1% загальної кількості бізнесів в Україні [7], даючи підстави розглядати креативні індустрії до початку повномасштабної війни як значущий прошарок української економіки не лише за внеском у додану вартість і зайнятістю, а й за підприємницькою щільністю.

Внутрішня структура цього масиву також має принципове значення. У 2020 р. комп'ютерне програмування формувало 54% валової доданої вартості креативних індустрій України, або 63,7 млрд. грн, тоді як реклама і маркетинг та аудіовізуальний сектор давали

по 17% кожен [8]. Ті самі автори вказують, що станом на початок 2021 р. в ІТ-сегменті було зайнято понад 210 тис. осіб, або близько 58% усіх зайнятих у креативному секторі [8]. Ще до повномасштабної війни технологічний компонент був не периферійною, а ядровою частиною українських креативних індустрій. Зв'язок між креативною економікою та цифровим розвитком у вітчизняному випадку є не зовнішнім припущенням, а характеристикою самої секторальної структури.

Додаткового значення цьому висновку надає Ukraine Plan 2024–2027, де зафіксовано, що економічні мультиплікатори культурних і креативних секторів перебувають у межах 1,9–2,2 [7]. Оскільки в документі цей показник наведено як загальну характеристику економічного ефекту, без окремої деталізації за доданою вартістю, зайнятістю чи випуском, у межах цієї статті він використовується як узагальнений індикатор поширення ефекту на суміжні сегменти, а не як точний коефіцієнт для однієї змінної. У тому самому документі прямо підкреслено тісний зв'язок культури і креативних індустрій із цифровою економікою, а також особливо високий рівень цифровізації у музиці, відеоіграх і кіно [7]. Український структурний базис креативних індустрій уже на довоєнному етапі поєднував культурну, ринкову й технологічну логіку.

Водночас цей довоєнний базис не може бути безпосередньо перенесений на 2025–2026 рр. Повномасштабна війна змінила територіальну структуру бізнесу, умови зайнятості, логіку споживання культурного продукту, масштаби релокації та співвідношення між офлайн- і онлайн-сегментами. Показники 2020–2021 рр. використовуються в цій статті не як опис поточного стану, а як базова структурна точка відліку [7].

У зовнішньоторговельній статистиці НБУ технологічний вимір цього середовища найвиразніше фіксується через експорт комп'ютерних послуг. Після відновлення обов'язкової статистичної звітності ряд за 2022–2024 рр. було уточнено, що дає змогу простежити не лише масштаб цього сегмента, а й його динаміку [9]. Попри зниження від пікового значення, цифрово-технологічний сегмент зберігає статус одного з базових валютогенеруючих компонентів української економіки. У міжнародному вимірі це підтверджується й позицією України серед глобально найсильніших країн за індикатором експорту ІКТ-послуг у відношенні до загальної торгівлі [14]. Даний сегмент створює ринкову основу для тієї частини креативних індустрій, яка функціонує через програмне забезпечення, цифровий контент, онлайн-сервіси, ігровий сектор, дизайн та суміжні види діяльності.

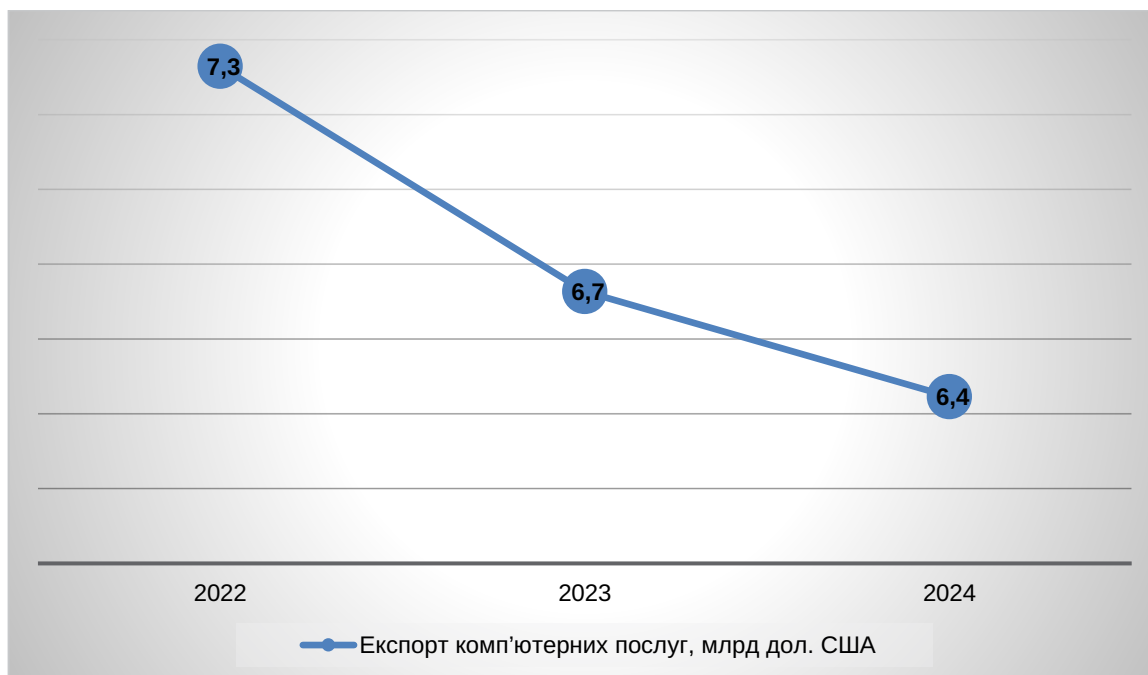

Рис. 2. Динаміка експорту комп'ютерних послуг України у 2022–2024 рр., млрд. дол. США

Джерело: сформовано авторами на основі [15]

Не менш показовим є індикатор інтенсивності цифрової взаємодії між громадянами, державою та ринком. Динаміка BankID НБУ та масове використання екосистеми Дія засвідчують, що цифрова взаємодія в Україні давно вийшла за межі вузького адміністративного сервісу і перетворилася на масовий канал доступу до послуг, підтвердження особи, транзакційної довіри та онлайн-ринків [9–12].

Ще один вимір інноваційно-цифрової бази пов'язаний із доступом до мережі та загальною якістю інноваційного середовища. Поєднання високого рівня цифрового охоплення з відносно сильними інноваційними виходами створює для України сприятливе середовище для розвитку креативної економіки, хоча це середовище лишається структурно нерівномірним [16, 17]. Показово, що WIPO відносить до сильних сторін України не лише результати у сфері знань і технологій, а й цифрово релевантні показники, зокрема онлайн-послуги уряду та експорт ІКТ-послуг [13]. Для цієї статті це важливо з двох причин. По-перше, індекс незалежно підтверджує високу функціональність української цифрової держави як інфраструктури щоденної взаємодії. По-друге, він окремо фіксує вагу ІКТ-послуг у зовнішній торгівлі, що збігається з висновком із статистики НБУ про значний масштаб комп'ютерних послуг у структурі експорту послуг України [10; 14] (табл. 2).

Сукупно наведені індикатори показують, що сучасна креативна економіка України формується не на порожньому місці, а на досить щільній цифровій основі. Її ключовими елементами є масовий доступ до мережі, масштабна цифрова взаємодія через державні сервіси, висока інтенсивність електронної ідентифікації, значний експортний потен-

ціал комп'ютерних послуг і порівняно сильні позиції за інноваційними виходами. Водночас слабкість інституційного середовища означає, що ця база лишається нерівномірною й не повністю конвертується в стабільне масштабування креативних індустрій.

Висновки. Проведений аналіз підтверджує, що інноваційно-цифровий розвиток в Україні виступає матеріальною основою формування креативної економіки. На глобальному рівні така залежність проявляється у зростанні ролі креативних послуг у міжнародній торгівлі, на європейському – у стійкій економічній вазі культурних підприємств, доданої вартості та зайнятості, а в українському випадку – у поєднанні нормативно визначеного контуру креативних індустрій із виразним цифрово-технологічним ядром. Довоєнна структура сектора, високий внесок комп'ютерного програмування у валову додану вартість, значна частка ІТ-зайнятості, масштаб експорту комп'ютерних послуг, масова цифрова взаємодія через Дію та BankID НБУ, а також сильні позиції України за окремими інноваційними виходами свідчать, що креативна економіка розвивається не на периферії цифрових процесів, а всередині досить щільного цифрового середовища. Водночас ця база лишається структурно нерівномірною: цифрові та інноваційні результати випереджають інституційне забезпечення, ринкову інфраструктуру й механізми довготривалого масштабування сектора. Отже, ключовим підсумком дослідження є не констатація браку цифрового розвитку, а фіксація асиметрії між уже сформованою цифровою основою креативної економіки та обмеженою здатністю українського середовища повноцінно конвертувати її у стійке секторне зростання.

Таблиця 2

**Індикатори інноваційно-цифрової бази формування
креативної економіки в Україні за 2024-2025 рр.**

Показник	2024 р.	2025 р.	Відхилення (+/-)	Темп зміни, %
Користувачі інтернету, % населення	79,2	82,4	3,2	4,04
Експорт комп'ютерних послуг, млрд дол. США	6,45	н/д	-	-
Частка комп'ютерних послуг в експорті послуг, %	37,4	43	5,6	14,97
Користувачі Дії, млн осіб	21	понад 23	2	9,5
Ідентифікації через BankID НБУ, млн операцій	98	109,4	11,4	11,63

Джерело: сформовано авторами на основі [8–13; 15]

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. UNCTAD. Creative Economy Outlook 2024. Geneva: UNCTAD, 2024. URL: https://unctad.org/system/files/official-document/ditctsce2024d2_en.pdf (дата звернення: 09.04.2026).
2. UNCTAD. Global exports of creative goods and services. UNCTADstat Data Insights. Updated 10 Feb 2025. URL: <https://unctadstat.unctad.org/insights/theme/97> (дата звернення: 09.04.2026).
3. Eurostat. Culture statistics – cultural employment. Statistics Explained. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Culture_statistics_-_cultural_employment (дата звернення: 09.04.2026).
4. Про затвердження видів економічної діяльності, які належать до креативних індустрій: розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.04.2019 № 265-р // Верховна Рада України. База даних «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265-2019-%D1%80> (дата звернення: 09.04.2026).
5. Кабінет Міністрів України. У 2020 році креативні індустрії згенерували 4,2% доданої вартості української економіки. 08.12.2021. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/u-2020-roci-kreativni-industriyi-zgenerovali-42-dodanoyi-vartosti-ukrayinskoji-ekonomiki> (дата звернення: 09.04.2026).
6. World Bank. Individuals using the Internet (% of population) – Ukraine. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS?locations=UA> (дата звернення: 09.04.2026).
7. Національний банк України. У 2023 році кількість ідентифікацій в Системі BankID НБУ зросла на третину. 29 січня 2024 року. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/u-2023-rotsi-kilkist-identifikatsiy-v-sistemi-bankid-nbu-zroslo-na-tretinu> (дата звернення: 09.04.2026).
8. Національний банк України. Річний звіт Національного банку України за 2024 рік. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/richniy-zvit-natsionalnogo-banku-ukrayini-za-2024-rik> (дата звернення: 09.04.2026).
9. Національний банк України. Система BankID НБУ у 2025 році: зростає попит та довіра користувачів. 03.02.2026. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/sistema-bankid-nbu-u-2025-rotsi-zrostaye-popit-ta-dovira-koristuvachiv> (дата звернення: 09.04.2026).
10. Дія. Держава без черг і паперів: уже 23+ мільйони українців користуються Дією. 08.10.2025. URL: <https://diia.gov.ua/news/derzhava-bez-cherh-i-papiriv-uzhe-23-miliony-ukraintsiv-korystuiutsia-diieiu> (дата звернення: 09.04.2026).
11. Betzler D., Leuschen L. Digitised value chains in the creative industries: Is there a convergence of Swiss film and game production? *Creative Industries Journal*. 2021. Vol. 14, no. 3. P. 226–244. DOI: 10.1080/17510694.2020.1796440.
12. Mazur O., Kvitka S. The impact of digital transformation on the development of creative industries. *Public Administration Aspects*. 2024. Vol. 12, no. 1. P. 121–128. DOI: 10.15421/152416.
13. Dulcka I. The role of creative industries digitization in wartime and during postwar recovery of Ukraine. *Economy of Ukraine*. 2024. Vol. 67, no. 7. P. 70–93. DOI: 10.15407/economyukr.2024.07.070.
14. Prokhorova V., Chechetova N., Korzh R., Orel O., Fedotova I., Lytvynenko K. The digital transformation of creative industries as a management imperative of information security of society on a parity-legal basis. *Journal of Information Technology Management*. 2023. Vol. 15, no. 4. P. 47–63. DOI: 10.22059/jitm.2023.94707.
15. Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо визначення поняття «креативні індустрії»: Закон України від 19.06.2018 № 2458-VIII // Верховна Рада України. База даних «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2458-19> (дата звернення: 09.04.2026).
16. Martynovych N., Plutalov S. Current trends of the development of creative industries and their impact on the national economy. *Problems of Modern Transformations*. Series: Economics and Management. 2022;(3). DOI: 10.54929/2786-5738-2022-3-03-08.
17. Братусь Г.А., Мазур Ю.В. Моделювання рівня інтелектуально-інноваційної активності України. Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. *Економічні науки*. 2022. №1(64). 13-21. DOI: <https://doi.org/10.32689/2523-4536/64-2>.

REFERENCES:

1. UNCTAD (2024) Creative Economy Outlook 2024. Geneva: UNCTAD. Available at: https://unctad.org/system/files/official-document/ditctsce2024d2_en.pdf (accessed 9 April 2026).
2. UNCTAD (2025) Global exports of creative goods and services. UNCTADstat Data Insights. Available at: <https://unctadstat.unctad.org/insights/theme/97> (accessed 9 April 2026).
3. Eurostat Culture statistics – cultural employment. Statistics Explained. Available at: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Culture_statistics_-_cultural_employment (accessed 9 April 2026).
4. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019) Pro zatverdzhennia vydiv ekonomichnoi diialnosti, yaki nalezhat do kreatyvnykh industrii: rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 24.04.2019 № 265-r [On approval of the types

of economic activities belonging to creative industries]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265-2019-p> (accessed 9 April 2026).

5. Cabinet of Ministers of Ukraine (2021) U 2020 rotsi kreatyvni industrii zheneruvaly 4.2% dodanoi vartosti ukrainskoi ekonomiky [In 2020 creative industries generated 4.2% of the added value of the Ukrainian economy]. Available at: <https://www.kmu.gov.ua/news/u-2020-roci-kreativni-industriyi-zgenerovali-42-dodanoyi-vartosti-ukrayinskoyi-ekonomiki> (accessed 9 April 2026).

6. World Bank Individuals using the Internet (% of population) – Ukraine. Available at: <https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS?locations=UA> (accessed 9 April 2026).

7. National Bank of Ukraine (2024) U 2023 rotsi kilkist identyfikatsii v Systemi BankID NBU zroslo na tretynu [In 2023 the number of identifications in the NBU BankID system increased by one third]. Available at: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/u-2023-rotsi-kilkist-identifikatsiy-v-sistemi-bankid-nbu-zroslo-na-tretynu> (accessed 9 April 2026).

8. National Bank of Ukraine (2025) Richnyi zvit Natsionalnogo banku Ukrainy za 2024 rik [Annual report of the National Bank of Ukraine for 2024]. Available at: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/richniy-zvit-natsionalnogo-banku-ukrayini-za-2024-rik> (accessed 9 April 2026).

9. National Bank of Ukraine (2026) Systema BankID NBU u 2025 rotsi: zrostaie popyt ta dovira korystuvachiv [NBU BankID system in 2025: growing demand and user trust]. Available at: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/sistema-bankid-nbu-u-2025-rotsi-zrostaie-popit-ta-dovira-korystuvachiv> (accessed 9 April 2026).

10. Diia (2025) Derzhava bez cherh i paperiv: uzhe 23+ miliony ukraintsiv korystuiutsia Diieiu [State without queues and papers: more than 23 million Ukrainians use Diia]. Available at: <https://diia.gov.ua/news/derzhava-bez-cherh-i-paperiv-uzhe-23-miliony-ukraintsiv-korystuiutsia-diieiu> (accessed 9 April 2026).

11. Betzler D., Leuschen L. (2021) Digitised value chains in the creative industries: Is there a convergence of Swiss film and game production? *Creative Industries Journal*, 14(3), 226–244. <https://doi.org/10.1080/17510694.2020.1796440>.

12. Mazur O., Kvitka S. (2024) The impact of digital transformation on the development of creative industries. *Public Administration Aspects*, 12(1), 121–128. <https://doi.org/10.15421/152416>.

13. Dulcka I. (2024) The role of creative industries digitization in wartime and during postwar recovery of Ukraine. *Economy of Ukraine*, 67(7), 70–93. <https://doi.org/10.15407/economyukr.2024.07.070>.

14. Prokhorova V., Chechetova N., Korzh R., Orel O., Fedotova I., Lytvynenko K. (2023) The digital transformation of creative industries as a management imperative of information security of society on a parity-legal basis. *Journal of Information Technology Management*, 15(4), 47–63. <https://doi.org/10.22059/jitm.2023.94707>.

15. Verkhovna Rada of Ukraine (2018) Pro vnesennia zmin do Zakonu Ukrainy “Pro kulturu” shchodo vyznachennia poniattia “kreatyvni industrii” [On amendments to the Law of Ukraine “On Culture” regarding the definition of creative industries]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2458-19> (accessed 9 April 2026).

16. Martynovych N., Plutalov S. (2022) Current trends of the development of creative industries and their impact on the national economy. *Problems of Modern Transformations*. Series: Economics and Management, (3). <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-3-03-08>.

17. Bratus H.A., Mazur Yu.V. (2022). Modeliuvannia rivnia intelektualno-innovatsiinoi aktyvnosti Ukrainy [Modeling the level of intellectual and innovative activity of Ukraine]. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Ekonomichni nauky*, 1(64), pp. 13–21. <https://doi.org/10.32689/2523-4536/64-2>

Дата надходження статті: 13.04.2026

Дата прийняття статті: 04.05.2026

Дата публікації статті: 11.05.2026